— jeg beder om Undskyldning for dette Udtryk — og som, naar det kommer til Stykket i Virkeligheden ikke har nogen som helst Myndighed til at afgøre noget af Betydning, thi naar en stor Afgørelse skal træffes, skal man alligevel henvende sig til Myndighederne i København, som den ærede Minister ikke mener, at man bør overlade disse Afgørelser til. Institutionen i Aarhus er kun et Omsvøbsdepartement. For Fyns Vedkommende i det mindste er det ligegyldigt, enten man skal henvende sig til Aarhus eller til København, og jeg skulde mene, at det for Jydernes Vedkommende omtrent kan forholde sig paa samme Maade. Sagen er den, at naar det kommer til Stykket, har den Forvaltning, der sidder i Aarhus, kun saare lidet at bestille eller at betyde. Det, der har Betydning for Publikum, er, hvorvidt man hurtig og let kan faa Ekstratog eller sin Godstrafik besørget. Paa Stationerne kan der selvfølgelig ikke skaffes Ekstratog. Naar man vil have Ekstratog paa Banerne, skal man henvende sig til Trafikinspektøren i Jylland. Men skal man have Ekstratog, der gennemløbe flere Trafiksektioner, saa kan en Trafikinspektør ikke ordne det, saa maa man henvende sig til Forvaltningen i Aarhus, og saa bliver der undertiden stor Korrespondance mellem Trafikforvaltningen og Maskinforvaltningen, og naar det gaar rigtig højt, har jeg hørt, maa de 2 Chefer ikke engang forhandle mundtlig sammen, skønt de sidde i den samme Bygning. Saa skal der skrives til Centraladministrationen i København. Deroppe i Centralforvaltningen staa de fire Afdelinger ikke i direkte korresponderende Forhold til de øvrige Forvaltninger, Bane-, Maskin-, Trafikforvaltningen o. s. v. Nej, der sendes Sagerne ind i en Afdeling, hvor alt rystes i en Pose og forteres ud til de forskellige Kontorer, naar man endelig har været saa heldig at finde ud af, hvor den vedkommende Sag skal hen, og det skal undertiden være meget besværligt at finde ud af (Indenrigsministeren: Der skal kun sendes to Telegrammer.) Ja, maaske det gaar noget bedre nu, men man har hørt før, at Systemet var saa kunstigt, at man brugte et Kontor alene til Anvisninger. (Indenrigsministeren: Man skal ikke tro alt, hvad man hører!) Ja, noget maa man dog tro, naar man ser, hvor langsomt det gaar med at faa Sagerne ekspederede. Det maa have sin Grund, og jeg tror, at det ligger i det indviklede Apparat, som man har etableret, og i den Fiktion, at man skal og maa bevare et saadant dobbelt Apparat med 2 Linieforvaltninger, en i København og en i Aarhus, i den ærede Ministers gode gamle Hovedstad. Men for selve Trafikken og for selve Publikum, for Befolkningens Interesser spiller det en saare liden, for ikke at sige slet ingen Rolle. Jeg tror, Betjeningen i det hele taget vilde blive ganske anderledes let og hurtig, naar man indretter en for hele Landet fælles Linieforvaltning, og naar man sætter i Spidsen for Baneforvaltningen en Direktør, hvortil alle, der have med Baneforvaltningen at gøre, staa i direkte Rapport, og man sætter en Direktør for Maskinforvaltning, og en Direktør for Trafikforvaltningen. Saa tror jeg, man vil tilvejebringe et ganske anderledes let og hurtigt Apparat end det nuværende store og tunge, der er saaledes, at man maa beundre den Mand, der kan tumle det. Den højtærede Minister mener ikke, at det kan gaa at forandre dette, men jeg tror, at der er al Grund til at forandre det. Den ærede Minister kan ikke forstaa, hvorledes det skal gaa med Generaldirektøren, naar han ikke har sine Forvaltningschefer at konferere med. Jeg synes, det vil gaa udmærket, naar Generaldirektøren har sine Direktører, hver for sin Afdeling, som han hurtig og let kan konferere med. Den ærede Minister vidste ikke, hvordan det vilde gaa, naar Generaldirektøren var optagen af Konferencer med Udlandet osv. Men af Hensyn dertil har man jo ogsaa foreslaaet at give Generaldirektøren en komiteret, der bliver Generaldirektørens højre Haand, der kan fungere i hans Forfald. Jeg synes i det hele taget, man har stillet sig saa kulant, man har givet et saa rundeligt og rimeligt Bestyrelsespersonale, som med Billighed kan forlanges, og jeg er overbevist om, at det vil skabe almindelig Tilfredshed saa vel med den hele Statsbanedrift som i Befolkningen, naar Centralforvaltningen kan blive ikke blot billigere, men kan udføre sine Forretninger ganske anderledes hurtig, end Tilfældet nu er. Jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling, og jeg haaber, at det skal vise sig, at den ærede Ordfører ikke har talt paa egne Vegne her, men paa Flertallets Vegne. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Revisionen, da forekommer det mig, at den nuværende Ordning af Revisionen for Statsbanerne er aldeles forkastelig. Hvad er det for en Revision, man har? Man har ikke anden Revision for disse store Udgiftssummer, ca. 12—13 Millioner aarlig, end den Revision, som Administrationen selv beskikker, og som Administrationen selv kan skaffe sig fra Halsen igen, naar den bliver for kritisk. Det forekommer mig, at dette er i høj Grad uheldigt, og Flertallet mener derfor, at det er rigtigt at etablere en af Generaldirektoratet uafhængig og selvstændig Revision. Nu siger den højtærede